

עמ"ת 48229/04/18 - מאור נשיא (עציר נגד מדינת ישראל)

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 48229-04-18 מאור נשיא (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אביגדור דורות

העורר: מאור נשיא (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד רותם ניר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דני ליכט

מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' גבאי ריכטר) מיום 24.4.18, בגדרה הוחלט לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

האישום והחלטת בית המשפט קמא

1. ביום 26.3.18 הוגש לבית-המשפט קמא נגד העורר כתב אישום (ת"פ 55187-03-18) בעבירות סמים. באישום הראשון מואשם העורר באחזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג קנביס וחשיש במשקל מצטבר של כ- 330 גרם. על פי האישום השני, מכר העורר ביחד עם אחר סם מסוג חשיש במשקל 10 גרם תמורת 400 ₪ שהיווה את חלקו בתמורה. מדובר במכירת סמים בשתי הזדמנויות ביחד עם אחר אשר בוצעה בתוך בית ספר תיכון. באישום השלישי מיוחס לעורר מכר של סם מסוג חשיש בבית ספר תיכון בשכונת גילה. בגין עסקה זו קיבל העורר 200 ₪ עבור הסם. על פי האישום הרביעי מכר העורר קנביס וחשיש ביחד עם שותף במשקל של עשרות גרמים תמורת אלפי שקלים. באישום החמישי מיוחס לעורר ניסיון לספק 20 גרם חשיש לאדם אחר כאשר העורר הורה לשותפו להשאיר את הסם בספסל הקפיטריה של בית הספר, שם הוחבא הסם בפועל. מרבית העסקאות על פי כתב האישום תואמו באמצעות תוכנת "טלגרם" שהינה פלטפורמה לסחר בסמים.

2. ב"כ העורר טען בפני בית המשפט קמא כי אין מחלוקת שהעורר מעורב באישומים והוא מודה במיוחס לו, אף כי טען שיש לאפיין את חלקו "יותר משהו כתיווך או עסקה אחרת". בית המשפט קמא קבע כי המעשים המיוחסים לעורר חמורים, הן בעצם הסחר בסמים באופן חוזר ונשנה והן שעה שהמעשים בוצעו, על פי כתב האישום, בסביבת בית ספר, על כל הסיכון המשתמע מכך.

3. בית המשפט קמא ציין כי לעורר הרשעה קודמת במספר עבירות של סחר, גידול ואחזקה של סמים וכי דינו נגזר אך בחודש נובמבר 2017. בית המשפט גזר את דינו בתיק הקודם לעונש מאסר של 10 חודשים ומאסרים מותנים, לרבות 6 חודשי מאסר ברי הפעלה אם יורשע באישום הנוכחי.

עמוד 1

4. שירות המבחן סבר כי יש מקום לנקוט בעניינו של העורר בהליך טיפולי וביקש להפנותו לראיון "בבית חביבה". שירות המבחן ציין כי בהעדר טיפול, רמת הסיכון הנשקפת מן העורר היא בינונית עד גבוהה. לבית המשפט קמא הוגש מכתב מאת העורר המבקש סיוע ביציאה ממעגל הסמים, תוך רצון להפוך לאדם נורמטיבי ואזרח מן השורה.

5. בית המשפט קמא ציין כי נדברך נוסף של חומרה נעוץ בעובדה שהמעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום בוצעו (לכאורה) זמן קצר לאחר שחרורו של העורר מן הכלא ולאחר שלא מוצה עמו הדין בעת שנגזר דינו בחודש נובמבר 2017. בית המשפט קמא ציין כי לו העורר אכן היה מעוניין בטיפול ובפתיחת דף חדש בחייו הוא לא היה מבצע את המעשים שבהם הוא מואשם, אלא מחפש דרך אחרת אמיתית לפתור את בעיותיו. מסקנת בית המשפט קמא הייתה כי אין לתת אמון בעורר ועל כן יש לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

טענות הצדדים

6. ב"כ העורר הדגיש כי ערר זה מתמקד במניעת שילוב העורר בהליך שיקום ממושך, באמצעות שילובו ב"קהילה טיפולית", בהתאם ובכפוף להמלצת שירות המבחן. לדעת העורר תסקיר שירות המבחן והמכתב מאת הקהילה הטיפולית מעידים על התאמת הקהילה הטיפולית כחלופה אפשרית בנסיבות העניין ובכך מתגשמים שני התנאים המצטברים שנקבעו בהלכת סויסה (בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה**). ב"כ העורר טען כי המעצר אינו התרופה היחידה בעניינו של העורר ודי בעובדה לפיה שהות ממושכת מאחורי סורג ובריאח לאחרונה, לא הובילה לניתוקו מהעולם העברייני וממעגל הסמים. בקשת העורר היא כי בית המשפט יורה על שחרורו לבחינת התאמה ב"בית אביבה" נוסף על זו שביצע זה מכבר בקהילת "רטורנו" על מנת לבחון את שילובו בקהילה פעם נוספת, לאחר קבלת תוצאות הריאיון והבדיקות הרפואיות.

7. ב"כ המשיבה הדגיש את חומרת המעשים המיוחסים לעורר בכתב-האישום, בהתייחסו להודעה שמסר תלמיד בכיתה ז' בבית-הספר, אשר מצא את הסמים מאחורי בית-הספר על ספסל. לטענת המשיבה, הכלל בעבירות סמים, ובמיוחד בעבירות של סחר בסמים, הוא מעצר עד תום ההליכים. עוד נטען, כי הליך שיקום וגמילה בשלב המעצר הוא החרגי, שכן הכלל הוא שהליכים אלה מתאימים לסיום המשפט. עוד נטען, שעל-פי הכללים בהלכת **סויסה** אין הצדקה לערר.

דין והכרעה

8. בגזר-דינו של בית-משפט השלום בירושלים מיום 22.11.17 (ת"פ 33301-04-17), התייחס בית-המשפט קמא (כב' השופט ש' הרבסט) לשני תסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית-המשפט. בית-המשפט ציין בגזר-הדין, כי מהתסקיר הראשון עולה שהעורר לא גייס כוחות להשתלב בטיפול ייעודי לגמילה מסמים, על אף שהוא זקוק לטיפול אינטנסיבי. בתסקיר נאמר, כי בשל דפוסי התנהגותו, החזרתיות בביצוע העבירות לצד גילו הצעיר, הוא אינו בשל בעיתוי הנוכחי להשתלב בתכנית טיפולית מחוץ לשב"ס. עוד צוין בגזר הדין, כי מהתסקיר המשלים שהוגש ביום 19.11.17 נלמד, כי חל אצל העורר שינוי בעמדותיו כלפי מעשיו והוא הביע נכונות לשנות את אורחות חייו ולנהל אורח חיים תקין. עם זאת, צוין

13. בעניין **עומסי**, המבקש לא החל בהליך גמילה לפני ביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב-האישום ובית-המשפט ציין, כי כתב-האישום ייחס לו סדרתיות במכירת סמים להבדיל מאירוע חד-פעמי. עוד נקבע, כי לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של המבקש, שכלל ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות וסמים ומכך שהעבירות המיוחסות לו באישום הנוכחי בוצעו, לכאורה, כשמעל ראשו מרחף מאסר על-תנאי בר-הפעלה בעבירת סמים. נקבע, כי בית-המשפט איננו מחויב להמלצותיו של שירות המבחן וכי תסקיר המעצר אינו כובל את שיקול דעתו. נוכח כל האמור, הבקשה נדחתה.

14. מכאן לענייננו. העורר לא החל בהליך גמילה לפני ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. מכאן שהעורר לא מקיים את התנאי הראשון שבהלכת סוויסה, שהוא התנאי בעל מעמד הבכורה, כאמור לעיל. זאת ועוד, העורר שוחרר ממאסר בחודש פברואר 2018 לאחר שריצה עונש מאסר בפועל בגין הרשעתו בשני מקרים של סחר בסמים, בגין מכירה נוספת של סם באישום שצורף וכן בגין גידול סמים והחזקתם באישום נוסף שצורף לכתב-האישום בתיק העיקרי. כבר ביום 7.3.18, בסמוך מאוד לשחרורו מן הכלא, ביצע (לכאורה) העורר עבירות נוספות של סחר בסמים, כמתואר בכתב-האישום הנוכחי. יתירה מכך, מיוחסת לעורר החזקת סמים בבית-ספר ואף סחר באמצעות אפליקציה שכל ייעודה הוא מיסוך אפשרות האיתור. הדברים מעידים על מסוכנות ברמה גבוהה ועל-כך שאין לעורר כל מורא ממאסר מותנה המוטל בעניינו. אשר ללקיחת אחריות ורצון כנה לקבלת טיפול, יש לציין את הדגש שבטענות העורר על-כך כי נפל קורבן להתנהגות נפסדת של אחר, שאינה מעידה על הפנמה של אחריותו שלו. זאת ועוד, לא השתכנעתי כי יש בכתב שהוצג של אגף הרווחה בעיריית ירושלים, בדבר פניית העורר לקבלת עזרה בחודש פברואר 2018, כדי להטות את הכף לכיוון הכרה ברצון כן להשתלב בטיפול, כאשר ימים ספורים לאחר מכן (7.3.18), מבצע העורר (לכאורה) את העבירות החמורות המתוארות בכתב-האישום.

15. כפי שצוין בעניין עומסי, בית-המשפט איננו מחויב להמלצותיו של שירות המבחן וההחלטה הסופית נמצאת בידיו. די לעניין זה בציון נימוקים המצדיקים סטייה מהמלצתו. בענייננו, נראה כי שירות המבחן לא הביא בחשבון את מלוא השיקולים שפורטו לעיל בסעיף 14, המצדיקים את החלטת בית-המשפט קמא נשוא ערר זה.

16. רק לאחרונה הגעתי למסקנה שונה בעניינו של אחר (עמ"ת (י-ם) 40921-04-18 **מדינת ישראל נ' נתנאל וקנין** (23.4.18)), תוך הסתמכות על בש"פ 1152/17 **דרבה נ' מדינת ישראל** (20.2.17). באותו עניין יוחסו למשיב עבירות של סחר בסמים במשקל נמוך באופן יחסי ואף נמוך מן המיוחס לעורר בתיק זה וכן חומרת האישומים הייתה נמוכה יותר מן האישומים המיוחסים לעורר בענייננו, הן בהקשר של החזקת סמים בבית-ספר והן בהקשר של שימוש בתכנת "טלגרם"; הערכאה הדיונית סברה שיש מקום לשלוח את המשיב לחלופת גמילה ועל-פי הלכת סוויסה יש להתחשב בשיקול זה; ובעיקר התרשמתי מכנותו ומרצונו האמיתי של המשיב בקבלת טיפול, כפי שגם התרשם בית-המשפט קמא באותו עניין.

17. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי טעה בית-המשפט קמא במסקנתו, כי אין לתת אמון בעורר ולא השתכנעתי כי התקיימו באופן מצטבר התנאים השני והשלישי על-פי הלכת סוויסה.

18. סוף דבר - הערר נדחה בזאת והעורר יימצא במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המזכירות תשלח עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ח, 03 מאי 2018, בהעדר הצדדים.